

USTVARJANJE IZVIRNIH PANJSKIH KONČNIC ob SVETOVNEM DNEVU VARČEVANJA

Ob svetovnem dnevu varčevanja vas vabimo k izvirni poslikavi panjskih končnic. Naš navdih so čebele, ki skrbno nabirajo medicino in cvetni prah. Bogastvo narave prinašajo v panje, za katere skrbi čebelar. Tudi ljudje na en način zbiramo in čuvamo svoje bogastvo. Varčevanje in skrb za prihodnost sodita med temeljne človeške vrednote. Zgledujmo se po čebelah, živimo preudarno, skrbno varčujmo, postanimo varuhi narave, čebel in prihodnosti.

1. triada (čebelja pesmica)

Dragi mali veliki šolarji, ob svetovnem dnevu varčevanja vas vabimo k sodelovanju pri ustvarjanju panjskih končnic na temo čebel, narave, varčevanja in skrbi za prihodnost. Takole vas k sodelovanju vabi čebelica Sivka.

Pozdravljeni, mali veliki junaki,
raziskovalci in učenjaki.
Hvala, ker vam je mar za **naravo**,
skupaj živimo mirno in zdravo.

Čebelice ljubimo travnik in gozd,
medene dobrote so sladka skrivnost,
kar **zbiramo skrbno**, z vami delimo,
za nove rodove ta svet **ohranimo**.

Naj vas obišče navdih domišljije,
na **panjskih končnicah** veselje naj sije,
narišite to, kar naš čas **bogati**,
kranjska čebela vam srečo želi.

2. triada (čebelje pismo)

Pozdravljeni, dragi otroci.

Naj se vam najprej predstavim. Sem čebelica Sivka, natančneje – kranjska čebela. Ja, prav tista, ki je poznana po vsem svetu kot pridna, marljiva in mirna čebela. Zelo sem ponosna, da živim v tako lepi deželi, ki mi je namenila tudi čisto pravi svetovni dan čebel. Ampak to gotovo že veste. Pa veste tudi to, da smo si ljudje in čebele zelo podobni? Naj vam razložim.

Čebele zelo skrbimo za svoj rod, spoštujemo družinski red in imamo rade svoj dom. Tako je tudi pri ljudeh. Družina, dom, varnost, red in blagostanje so pomembne človeške vrednote. Čebele skrbno nabiramo bogastvo narave, sladki nektar in cvetni prah, nato pa v panju na skrivnosten način izdelujemo svoj zaklad. To je med, ki ga naši čebelarji s toliko ljubezni prinašajo tudi na vaše mize. Tudi pri ljudeh veljajo podobne navade. Skrbno delajo, zbirajo svoje prihranke, varčujejo in skrbijo za svoje zaklade. Ta zaklad ste vi, dragi otroci. Zaklad so družinske počitnice in pozornosti, ki vam jih pripravijo vaši starši ali stari starši. Za vse to pa je treba tudi varčevati. Ali ste vedeli, da je simbol hranilništva v Sloveniji prav čebela? Kako zelo sem ponosna! Bodite tudi vi ponosni na svoj rod in značaj, bodite ponosni na našo lepo deželo, ohranjajte jo za prihodnje rodove, da bodo tudi oni deležni zakladov življenja. In ne pozabite na varčevanje, ki je odsev naše skupne odgovornosti.

Zdaj pa se moram od vas posloviti, saj me že čaka delo. Preden pa vam pomaham v slovo, vas vabim, da meni in moji čebelji družini polepšate dom. Ustvarite panjske končnice, ki bodo povezovalе vse to, o čemer sem vam danes pripovedovala. Komaj čakam, da vidim vaše umetnine.

Vaša čebelica Sivka

3. triada -(zgodba brez zaključka)

V siv in turoben poletni dan je ostro zarezal zvok strele. Nebo je zažarelo in ptice so zbegano iskale zavetje. Ana, Mark in Zoja so na vso moč tekli čez travnik do starega, zapuščenega topolarja. Potem se je utrgal oblak. Lilo je kot iz škafa in nič ni kazalo, da se bo nevihta kmalu unesla.

Ana je nervozno obračala svoj mobilni telefon. *»Ni signala,«* je zgroženo ugotovila in pogledala Marka. *»Ne glej mene, saj sem ti povedal, da se mi je izpraznila baterija,«* je navidezno malodušno odvrnil. Zoja je prestrašeno skomignila z rameni: *»Telefon sem pustila doma.«* Potem so nekaj časa molčali in si razbijali glavo, kako bi čim prej in čim bolj suhi prišli domov. *»Nič ne moremo,«* je končno zavzdihnil Mark. *»Bomo pač počakali, da bo nehalo padati.«* *»In kaj naj medtem počnemo,«* je nejevoljno zašepetala Ana, *»pobralo me bo od dolgčasa. Sploh pa, kako sem mogla biti tako nespametna, da sem ti nasedla, Spet!«*

Zoja se je namuznila, *»No, včeraj si bila pa tako navdušena nad iskanjem zaklada, ki ga je predlagal Mark.«* Ana je zardela in na skrivaj pogledala Marka, ki mu je šlo rahlo na smeh. *»Kaj pa, če vama povem, da se zaklad skriva prav tu nekje?«* Punci sta ga debelo pogledali, Mark pa je nadaljeval: *»Ja, prav sem smo bili namenjeni. Glejta,«* je rekel in z roko pokazal na vegaste lesene stopnice, ki so vodile pod ostrešje kozolca. Zoja je vidno prestrašena začela odkimavati: *»Mene je strah višine.«* Ani pa so oči kar žarele od radovednosti: *»Je zgoraj zaklad? Stara skrinja, zaklenjena s sedmimi ključavnicami? V njem pa dragulji, biseri, diamanti?!«* Mark je bil skrivnosten. *»Bosta že videli. Če seveda splezata z menoj tja gor.«* In so šli. Stare lesene stopnice so škripale pod njihovimi koraki in ograja se je prav sumljivo tresla. Mark je z roko odrinil težka vrata in odmaknil velikansko pajčevino, ki je zastirala pogled v temačno notranjost. *»Omedlela bom,«* je rekla Zoja, takoj ko je prišla do sape. *»Nič ne vidim,«* se je pritoževala Ana in že naslednji hip osupnila od presenečenja. *»Čebelnjak!«* je vzkliknila in Mark je ponosno pokimal. *»Moj praded je bil čebelar in ti panji že več desetletij čakajo na to, da bo v njih spet zaživel čebelji rod. In vesta, kaj sem razmišljal? No, hotel sem vaju prositi, da mi pomagata.«* Zoja in Ana sta komaj zadrževali dih. *»Obnovili bomo čebelnjak in te prečudovite panjske končnice,«* je končno tiho rekel Mark. *»Zdelo se mi je, da bosta vidve to najboljše znali ... Saj mi bosta pomagali, mar ne?«* Dekleti sta brez

besed pokimali. Vsi skupaj so še dolgo občudovali stare poslikave, se pogovarjali in delali načrte. Nevihta je že zdavnaj ponehala in naredil se je krasen dan. Tako in drugače.

Si upaš vstopiti v zgodbo? Si lahko zamisliš, kakšne motive so Ana, Mark in Zoja našli na starih panjskih končnicah? Lahko tudi ti ustvariš kakšen svoj motiv in postaneš glasnik dediščine preteklosti za prihodnost?